

Det tror jeg i og for sig, for det kan være, at der også gemmer sig nogle misforståelser i det. Så derfor vil jeg egentlig opfordre til, at vi får gjort det, for jeg synes, at den her debat så udmærket har vist, at vi har et område – jeg kaldte det for det forebyggende, ministeren kalder det for et mellemområde. Det er et område, hvor vi går ind og bruger nogle redskaber, der er forholdsvist mere raffinerede, men som har en effekt, der skal forhindre, at vi i så mange situationer kommer til den sidste konsekvens, som er lukning.

Der er jo ingen, der er særlig interesseret i at lukke virksomheder. Vi skulle sådan set arbejde på at undgå, at det blev nødvendigt. Jeg tror, vi vil kunne få det beskrevet i udvalget. Så vil jeg da håbe, at det kunne føre til, at vi kunne få CD med på offentliggørelse af måleresultater.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige: Hvis vi har en rovnmorder, så er der ret bestemte retsregler for, hvad vi må og ikke må. Det er der ikke helt her. Her kan man offentliggøre resultater, som bagefter kan vise sig at være forkerte. Man kan ikke udnytte alle klagemuligheder.

Mener hr. Keld Albrechtsen ikke, at det er en svaghed ved lovforslaget?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Keld Albrechtsen, og derefter er det hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Der vil jo pålægges fødevareregionerne et klart ansvar for, at de oplysninger, som offentliggøres, er korrekte, og det vil også på den måde være med til at højne kvaliteten af det arbejde, som finder sted.

Jeg er ikke bekendt med – det er muligt, ministeren kan komme med flere oplysninger om det – at den praksis, man f.eks. havde i København i Levnedsmiddelkontrollen, da man offentliggjorde oplysninger vedrørende restauranter osv., skulle give forkerte oplysninger lagt frem for offentligheden. Jeg tror faktisk ikke, det var sådan. Det var et rimeligt omhyggeligt stykke arbejde, der blev gjort.

Der må vi have den tiltro til vores fødevareregion, og derfor tror jeg ikke, at der er et retssikkerhedsproblem. Men vi kan jo hos ministeren under udvalgsarbejdet få oplysning om, hvor-

dan det fungerede i den periode i København, og så kan vi jo kigge på de erfaringer, for Enhedslisten vil naturligvis lytte til enhver betænkelighed, der kan være på retssikkerhedsområdet.

Vores bedømmelse har bare været, at det ikke er en risiko, der er af betydning, når vi ser på det her regelsæt. Det er vores konkrete bedømmelse.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er rigtig glad for det første afsnit i den skriftlige fremsættelse, hvor det står, at hovedformålet med fødevarereloven bl.a. er at sikre forbrugerne sunde fødevarer, at øge informationen om fødevarerens arbejde, så forbrugerne får mulighed for at træffe et valg.

Det er jo det, det handler om. Og jeg er glad for, at man i det her lovforslag tager konsekvensen af det. At man ikke beskæftiger sig med meningsløse offentliggørelser som det der instrument med at offentliggøre landmænd, som forbrugerne ingen fornøjelse havde af.

Det betyder bestemt ikke, at landmændene ikke skal kontrolleres og straffes, når de overtræder reglerne. Men det instrument er vi enige om var unyttigt.

Jeg er også enig i de allerfleste af de instrumenter her. Jeg har stort set kun positivt at sige om dem. Jeg synes også, det er rimeligt at offentliggøre andre virksomheder, hvor det er til forbrugernes information.

Jeg er derimod lidt i tvivl om det der med at offentliggøre de mange resultater på Internettet. Jeg synes, det er en forfærdelig omgang grød, man får ud af det. Jamen jeg ved ikke, hvad formålet egentlig er med det. Er det sådan at pakke dem lidt ind, som har overtrådt reglerne, så de ikke er alt for synlige, og så skal man alligevel til at fremhæve dem, sådan at folk kan finde ud af, hvor de er henne, dem, der har overtrådt reglerne, eller hvad? Det er sådan frem og tilbage, og det er lige langt. Altså hvorfor ikke offentliggøre de resultater, der er noget i vejen med?

Til den ende er måske offentliggørelse i butikkerne, men det lader ikke til, at fru Annie Lunde Hansen har set lovforslagets bemærkninger til nr. 8, hvor der jo står, at man kan bruge det instrument: offentliggørelse i butikkerne.

Selvfølgeligt skal man kunne det. Men det er jo en barsk løsning, kan man sige, og den er da i